

ת"ד 10444/11/18 - מדינת ישראל נגד אליצור רפאל בן שמעון

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
ת"ד 10444-11-18 מדינת ישראל נ' בן שמעון

לפני כבוד השופט אלעד שור
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ המאשימה שפיגלר
נגד
הנאשמים אליצור רפאל בן שמעון
ע"י ב"כ עו"ד ניר שלום

גזר דין

על פי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם ע"י בא כוחו, עולה כי ביום 14/5/18 נהג הנאשם את רכבו בעיר רמת גן, נהג בקלות ראש, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, איבד שליטה והתהפך עם רכבו. כתוצאה מהתאונה נחבלו הנוסעים ונגרם נזק לרכב הנאשם ולרכב נוסף פרט לרכבו של הנאשם, עוד על פי העובדות, הנאשם עזב את מקום התאונה תוך שמשאיר את רכבו במקום ובהמשך אותר ע"י המשטרה. המאשימה ביקשה בין היתר את פסילתו של הנאשם לתקופה של 4 חודשים תוך ציון החומרה שבעזיבת מקום תאונה. ב"כ הנאשם ביקש אותי להסתפק בפסילה המנהלית של 60 הימים אשר רצה הנאשם במסגרת אירוע זה. לאחר ששמעתי את הצדדים ושקלתי את טענותיו של ב"כ הנאשם מצאתי כי אין מקום להסתפק ב- 60 ימי הפסילה המנהלית. אמנם מסכים אני עם ב"כ הנאשם שאין מדובר במקרה קלאסי של עזיבת מקום תאונה, קרי, הנאשם השאיר את רכבו הרשום על שמו במקום התאונה ונס מהמקום, השאיר רכבו במקום מלמדת על התנהגות שקשורה בלחץ ודחק ולא דווקא בניסיון להתחמק מן הדין, שכן כאמור, הרכב רשום על שמו של הנאשם ואיתורו ע"י המשטרה הנו וודאי. ברם, עבירות הקשורות בעזיבת מקום תאונה הן עבירות אשר יש עמן פגם חמור המצביע על פגם בערכיות של עוברן. ביהמ"ש גם אם יכול להבין שבמקרה זה עזיבת המקום קשורה בהתנהלות פזיזה הנובעת מלחץ חייב להעביר מסר שההתנהגות פסולה ויש לעקרה מן היסוד. אני סבור שהאיזון הנכון במקרה זה הנו בהטלת הפסילה המינימלית הקבועה בחוק לצד עבירה על תקנה 144 לתקנות התעבורה ולו רק לאור נסיבות ביצוע העבירה והנסיבות האישיות אותן ציין בטיעוניו ב"כ הנאשם.

מתחם הענישה ההולם בעבירות מסוג העבירות הללו נע בין 3- חודשי פסילת רישיון הנהיגה ועד פסילות שיכולות להגיע אף לתקופות שמעל שנה. בחלק מהמקרים, ובצדק, המאשימה עותרת לעונשים בדמות של"צ ואף מאסרים ולו על תנאי. וכל זאת בהתאם למכלול היבטים ובהם: מידת חומרת ההתנהלות, נסיבות ותוצאות העניין, מידת הפגיעה בערך החברתי ומדיניות הענישה הנהוגה. כל זאת אגב עריכת איזונים בשים לב בין היתר למידת ההרתעה הנדרשת כלפי היחיד וכלפי הרבים, אופי עבר תעבורתי ופלילי (ככל שקיים), השאלה האם מדובר בכישלון ראשון בכגון זה או שמא לאו, האם נלקחה

אחריות , נסיבות אישיות ואחרות, ועוד.

במקרה זה לא אחרוג ממתחם הענישה, אך אציב אותו ברף התחתון של המתחם וגם זאת לאחר התלבטות שכן עברו התעבורתי של הנאשם אינו קל ביחס לוותק קצר בנהיגה.

לאור כל האמור, הריני גוזר על הנאשם:

1. קנס בסך 1200 ₪ שישולם לא יאוחר מיום 19/5/19.

2. פסילה מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים זאת בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית, הפסילה תחל לא יאוחר מיום 19/5/19.

3. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ניתן היום, י"ד אדר א' תשע"ט, 19 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.